

Előszó

*„...ki várakat épít,
A legapróbb szegnek tudja mi haszna vagyon...”
(Kölcsey Ferenc: Körner Zrínyijérő)*

Ötödik alkalommal jelenik meg az Évkönyvünk. Az évfordulókhoz kötődő világunkban ez már kis ünnepnek számít. De mi nem a könyv megjelenését tartjuk igazán ünnepnek, hanem azt, hogy színes, figyelemfelhívó írásokat, összegzéseket, terveket adhatunk közre évről évre a közművelődés, a közösségi művelődés hétköznapijaiból és ünnepeiből.

Az ebben az öt évben megjelent kötetekben csupán szemelvényei olvashatók annak a sokszínű, összetett munkának, amit a közművelődés szakemberei végeznek nap mint nap, amelynek eredményei nem azonnal láthatóak, de ahhoz mindenképpen fontosak, hogy a helyi közösségek élettel teljenek meg, hogy a közösségek tagjai büszkéek lehessenek történelmükre, s tervezzék együtt a település, a közösségek és természetesen mind ezenközben a saját jövőjüket is. Ha átlapozzuk a köteteket, persze az Intézet elmúlt éveinek a munkáját is láthatjuk. Együttesen olvashatunk nehézségekről, megoldásra váró problémákról és természetesen örömekről és ünnepekről.

A hétköznapiakban, a munkánk során mindig a problémák megoldásáról vagy megoldhatatlanságáról, a napi rutinokról, számtalanszor az apró részletekről vitázunk. S amikor lezárul egy – egy évkönyv szerkesztése, akkor látjuk, hogy milyen gazdagság mindaz, amit sok-sok munkával az évek során a közművelődésben elértünk. Igaz, ez nem számszerűsített összefoglaló, de minden írásban, összefoglalóban érezzük az élményeket, olvasunk a helyi értékekről, mindazokról a tervekről, amely a jelenben

ugyanúgy, mint a reményeink szerint az elkövetkező években is helyi és közösségi ünnepekké válnak.

Az évente közreadott kiadványunkkal nem csupán tükröt kínálunk szakembertársainknak, hogy mi dolgunk volt az elmúlt évben, hanem biztatást és pozitív visszajelzést is akarunk adni, hogy kit megerősítsen munkájában, kinek ötletet adjon a hétköznaphoz, kit éppen átsegítsen a napi rutinon, kiknek kapcsolatfelvételt eredményezzenek a beszámolók, értékelések, tanulságok, a helyi eredmények és a lehetőségek.

Kölcsey Ferenc fent idézett gondolata felhívja a figyelmet arra, hogy igazán nagy és jelentős dolgok csak akkor születnek meg, ha a legapróbb elemnek is tudjuk a hasznát és értelmét. Úgy vélem, hogy a „köz művelődéséért” dolgozók munkája nélkül talán nehezebben épülnének fel a „váruk” is!

Budapest, 2009. január 29.

Borbáth Erika